

Publicerad 2007-11-20 14:47 av SusanneStrömstedt

Jag minns min farmor och hennes väldigt långa mörka hår

Den vackraste attribut

Hon väger lyckan i sitt hår
stryker undan en test
visar tungspetsen snabbt
Hennes hår som är uppsatt
blåser lite i vinden, och hon ler

Hon har ett varmt leende
Hon virar förstrött
en lock av sitt hår
runt pekfingret och tittar
med de stora vackra ögonen

I just denna sekund
är hon lycklig
Med sin hand smeker hon mig
över mitt hår, mina kinder
Och hon ler sitt varma leende

©Susanne Strömstedt

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren SusanneStrömstedt med Poeter.se id #13342 innehar upphovsrätten